

Camí sinodal – camí quaresmal

Romà Casanova, bisbe de Vic

La Quaresma, tot just iniciada, es troba de ple amb el camí sinodal, que moltes persones fan seguint l'itinerari que ens portarà a la celebració del Sínode Diocesà. Així, és bo que, tant els qui participen en els grups sinodals com els qui no ho facin, tots entrem en la dinàmica de la conversió, pròpia del temps de Quaresma, però també del camí sinodal i de tota la vida cristiana.

No hem d'oblidar mai que la conversió a ser més i més fidels al Senyor i a la seva voluntat és una necessitat per a tot cristià. Quan encarem el Sínode Diocesà, que ens demana cercar amb discerniment la voluntat de Déu per a la nostra Església, l'actitud de conversió és fonamental. ¿Com podríem cercar camins per a la nostra Església sense una conversió personal i comunitària? Un mer canvi estructural sense una conversió dels cors és «paper mullat». Equivalendria a aquesta expressió bíblica: *Hem estat davant vostre, Senyor, com la dona a punt d'infantar que, en els seus dolors crida i es retorça. Hem patit dolors com ella, però hem infantat... vent* (Is 26,17-18).

El camí sinodal ens mena ara a posar la nostra mirada en la persona i la societat. Una mirada al que bateja en el nostre cor i en el cor de les persones que viuen amb nosaltres. La

mirada profunda ens podrà ajudar a descobrir que el cor de tota persona és com el nostre. En tots hi ha desigs de felicitat i de pau, de veritat i d'amor, de bellesa i plenitud. Si fóssim capaços d'escoltar de debò el nostre cor, descobriríem camins de recerca profunda. Tant de bo que ho féssim! Aquella frase: «El cor té raons que la raó no comprèn», ens parla de la importància del cor, tot escoltant les seves sets profundes.

El camí sinodal ens porta ara a posar la nostra mirada en la persona i la societat.

Ens hem de redescobrir-nos assedegats de veritat i d'amor. Així ens ha fet Déu, el nostre creador i pare. Tenir set no és una realitat negativa, sinó que forma part de la nostra naturalesa profunda. La frase bíblica: *Llavors el Senyor-Déu va modelar l'home amb pols de la terra* (Gn 2,7), ens diu que la persona humana, home i dona, ha estat modelada per les mans de Déu, com el fang en mans del terrisser. Som fets de fang, terra humitejada. L'aigua és imprescindible perquè la terra es converteixi en fang. Nosaltres també necessitem l'aigua. Per tant, la set és una necessitat per a ser el que som. «Com n'és, d'important, descobrir en l'actualitat que només Déu respon a la set que hi ha en el cor de tot ésser humà» (Benet XVI, *Verbum Domini*, 23).

